

AYDINLI

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2005. gada 7. jūlijā *

Lieta C-373/03

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Verwaltungsgericht Freiburg* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 12. martā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 5. septembrī, tiesvedībā

Ceyhan Aydinli

pret

Land Baden-Württemberg.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents) un P. Kūris [*P. Kūris*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Bādenes-Virtembergas federālās zemes [*Land Baden-Württemberg*] vārdā — I. Karaiss [*I. Karrais*], pārstāvis,
- Vācijas valdības vārdā — A. Tīmane [*A. Tiemann*], pārstāve,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — G. Rozē [*G. Rozet*] un H. Krepels [*H. Kreppel*], pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerālvokāta uzklaušanās, izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 6. un 7. pantu Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmumā Nr. 1/80 par asociācijas izveidi (turpmāk tekstā — “Lēmums Nr. 1/80”). Asociācijas padome tika nodibināta ar nolīgumu, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un

Turciju un kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kas Kopienas vārdā noslēgts, apstiprināts un ratificēts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK (OV 1964, 217, 3685. lpp.).

- 2 Šis prejudiciālais lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp Turcijas pilsoni C. Aidinli [*C. Aydınli*] un Bādenes-Virtembergas federālo zemi par izraidīšanas no Vācijas teritorijas procedūru.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. un 2. punktu:

“1. Ievērojot 7. panta noteikumus par ģimenes locekļu brīvu pieeju darba tirgum, Turcijas darbaņēmējam, kas ir iesaistīts dalībvalsts legālajā darba tirgū:

— pēc viena likumīgi nostrādāta gada ir tiesības šajā dalībvalstī pagarināt darba atļauju pie tā paša darba devēja, ja ir brīva darba vieta;

— pēc trīs likumīgi nostrādātiem gadiem un ievērojot prioritāti, kas piešķirama Kopienas dalībvalstu darbaņēmējiem, ir tiesības šajā dalībvalstī pieņemt darba

piedāvājumu līdzīgam darbam pie cita darba devēja pēc paša izvēles, ja šis piedāvājums izteikts normālos apstākļos un reģistrēts šīs dalībvalsts nodarbinātības dienestos;

- pēc četriem likumīgi nostrādātiem gadiem šajā dalībvalstī ir brīva pieeja jebkuram atalgotam darbam pēc paša izvēles.

2. Ikgadējais atvaļinājums un dzemdību atvaļinājums, darba nespēja vai īss slimības periods tiek pielīdzināti likumīgai nodarbinātībai. Bezdarba periodi, ko paredzētajā kārtībā konstatējušas kompetentās iestādes, un darba kavējumi ilgstošas slimības dēļ, kas netiek ieskaitīti likumīgas nodarbinātības laikposmā, neskar tiesības, kas iegūtas iepriekšējā nodarbinātības perioda laikā.”

4. Saskaņā ar minētā lēmuma 7. pantu:

“Dalībvalstī likumīgi nodarbināta Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuri saņēmuši atļauju viņam pievienoties:

- ir tiesības, ar nosacījumu, ka darba ņēmējiem no Kopienas dalībvalstīm tiek dota priekšroka, pieņemt jebkuru darba piedāvājumu, ja vien tie šajā valstī likumīgā kārtā ir nodzīvojuši vismaz trīs gadus;
- ir brīva pieeja jebkuram atalgotam darbam pēc to izvēles, ja vien tie šajā valstī likumīgā kārtā ir nodzīvojuši vismaz piecus gadus.

Turcijas darbaņēmēja bērni, kuri mītnes valstī ieguvuši arodizglītību, neatkarīgi no viņu uzturēšanās ilguma šajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka viens no vecākiem šajā dalībvalstī ir likumīgi nostrādājis vismaz trīs gadus, var pieņemt jebkuru darba piedāvājumu.”

- 5 Atbilstoši Lēmuma 14. panta 1. punktam:

“Šīs sadaļas noteikumi ir piemērojami, ievērojot ierobežojumus, kas pamatoti ar sabiedriskās kārtības, valsts drošības un veselības aizsardzības apsvērumiem.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 6 No lietas materiāliem izriet, ka C. Aidinli ir dzimis 1974. gadā Vācijā. Laikposmā no 1980. līdz 1989. gadam viņš dzīvoja pie saviem vecvecākiem Turcijā un tur ieguva obligāto izglītību. 1989. gada septembrī viņam tika atļauts pievienoties saviem vecākiem Vācijā, kur viņš ieguva arodizglītību. No 1995. gada janvāra līdz 2000. gada septembrim viņš strādāja atalgotu darbu pie viena un tā paša darba devēja un kopš 1995. gada jūnija viņam ir beztermiņa uzturēšanās atļauja šajā dalībvalstī.
- 7 2000. gada 27. septembrī sakarā ar pretlikumīgu narkotisko vielu tirdzniecību lielos apmēros viņu aizturēja, ievietoja iepriekšējā apcietinājumā un 2001. gada 31. maijā

notiesāja ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem, ieskaitot šajā laikposmā arī iepriekšējā apcietinājuma periodu.

8 Pēc tam, kad C. Aidinli jau bija izcietis daļu soda, tika nolemts no 2001. gada 2. oktobra atlikt soda izciešanu, lai viņš varētu iziet ilgtermiņa dezintoksikācijas kursu, kuru viņš veiksmīgi pabeidza 2002. gada 16. jūlijā. Ar 2002. gada 6. novembra tiesas lēmumu šajā kursā pavadītais laikposms tika ieskaitīts piespriedtā soda termiņā un viņu nosacīti atbrīvoja no atlikušās soda daļas izciešanas.

9 Kopš ārstēšanās kursa beigām C. Aidinli strādā pie sava tēva Vācijā.

10 2001. gada 16. augustā Vācijas iestādes nolēma nekavējoties izraidīt C. Aidinli; šo lēmumu viņš tā paša gada 20. septembrī pārsūdzēja, lūdzot to atcelt.

11 Kaut arī iesniedzējtiesa uzskata, ka lēmums par izraidīšanu atbilst valsts tiesībām, saskaņā ar kurām ārvalstnieks, attiecībā uz kuru sakarā ar likuma par narkotiskajām vielām pārkāpumu ir pieņemts galīgais nolēmums, piespriežot brīvības atņemšanas sodu vismaz uz trīs gadiem bez iespējas izciest sodu nosacīti, ir obligāti izraidāms, iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai šī izraidīšana ir saderīga ar Lēmumu Nr. 1/80.

- 12 Atbilstoši pastāvīgai judikatūrai minētā lēmuma 14. panta 1. punkts iestājas pret tādu lēmumu par Turcijas pilsoņa izraidīšanu, kas sakarā ar kriminālo sodāmību pieņemts citu ārvalstnieku iebiedēšanas nolūkos, ja vien attiecīgās personas personīgā uzvedība neliecina, ka viņš izdarīs citus smagus pārkāpumus, kas var traucēt sabiedriskajai kārtībai mītnes dalībvalstī (2000. gada 10. februāra spriedums lietā *C-340/97 Nazli, Recueil*, I-957. lpp.).
- 13 Šajā sakarā iesniedzējtiesa ir pārliecināta, ka lēmuma par izraidīšanu pieņemšanas brīdī C. Aidinli vairs neradīja konkrētus recidīva draudus.
- 14 Tomēr, pirms izlemt, vai pamata prāvā ir piemērojams Lēmuma Nr. 1/80 14. panta 1. punkts, iesniedzējtiesa uzskata, ka ir jānosaka, kādā apmērā attiecīgā persona varēja atsaukties uz šajā lēmumā paredzētajām tiesībām un it īpaši — uz tā 6. un 7. pantu.
- 15 Ir jāatzīst — tā kā C. Aidinli ir Turcijas darba ņēmējs, kas bija likumīgi nodarbināts vairāk kā četrus gadus pēc kārtas, viņš ir ieguvis Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta trešajā ievilkumā paredzēto statusu. Kā dalībvalsts legālajam darba tirgum piederoša Turcijas darba ņēmēja, pie kura viņš likumīgi nodzīvoja vismaz piecus gadus, bērns, un ņemot vērā to, ka viņš šajā valstī ir ieguvis arodizglītību, C. Aidinli ir ieguvis arī šī lēmuma 7. panta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzētās tiesības.

- 16 Iesniedzējtiesa tomēr vēlas noskaidrot, vai lēmuma par izraidīšanu pieņemšanas brīdī C. Aidinli nebija zaudējis šīs tiesības sakarā ar to, ka ilgāku laikposmu viņš nebija nodarbināts darba tirgū — vispirms sakarā ar iepriekšējo apcietinājumu laikposmā no 2000. gada 27. septembra līdz 2001. gada 3. jūlijam un pēc tam sakarā ar 2001. gada 4. jūlijā pieņemto nolēmumu par brīvības atņemšanas soda izciešanu laikposmā no 2001. gada 4. jūlija līdz 2001. gada 1. oktobrim, un visbeidzot sakarā ar dezintoksikācijas kursu laikposmā no 2001. gada 2. oktobra līdz 2002. gada 16. jūlijam.
- 17 Uzskatot, ka šajos apstākļos lietas izlemšanai ir nepieciešama Kopienu tiesību interpretācija, *Verwaltungsgericht Freiburg* [Freiburgas Administratīvā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai tas, ka Turcijas darba ņēmējs nav nodarbināts legālajā darba tirgū sakarā ar īslaicīga brīvības atņemšanas soda izciešanu, var būt par iemeslu tam, ka šis darba ņēmējs pārstāj būt piederīgs šim tirgum un tādējādi zaudē tiesības, kas iegūtas saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta trešo ievilkumu, jo viņš vairākus gadus bija nodarbināts attiecīgajā dalībvalstī?
- 2) Kā attiecīgā gadījumā ir nosakāms laikposms, kādā darba ņēmējs nebija nodarbināts darba tirgū sakarā ar brīvības atņemšanas soda izciešanu, kura rezultātā attiecīgā persona zaudē savas tiesības?
- 3) Vai, nosakot šo laikposmu, var ņemt vērā arī to laikposmu, kurā Turcijas darba ņēmējs nebija nodarbināts darba tirgū sakarā ar iepriekšējo apcietinājumu, kurš bija piemērots tieši pirms attiecīgā brīvības atņemšanas soda?

- 4) Vai, nosakot šo laikposmu, var ņemt vērā arī to, ka lēmuma par izraidīšanu pieņemšanas brīdī prasītājs visticamāk joprojām ievērojamu laikposmu nepiedalītos darba tirgū sakarā ar to, ka gadījumā, ja šis lēmums par izraidīšanu netiktu pieņemts, viņš, pārtraucot brīvības atņemšanas soda izciešanu, varētu uzsākt ilgtermiņa dezintoksikācijas kursu sociālās un profesionālās rehabilitācijas nolūkos ar cerībām uz veiksmīgu iznākumu?

- 5) Vai tam, lai Turcijas darba ņēmēja ģimenes loceklis zaudētu Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzētās tiesības, ir nepieciešams, ka viņš vairs nedzīvo vienā ģimenē ar Turcijas darba ņēmēju, saistībā ar kuru viņam sākotnēji tika piešķirtas uzturēšanās tiesības, kā arī, ka šis ģimenes loceklis pilnīgi noteikti būtu pārtraucis savu darbību tās dalībvalsts legālajā darba tirgū, kurā viņi abi dzīvo?

- 6) Vai iepriekš minētajam nolūkam ir jāuzskata, ka personas vairs nedzīvo vienā ģimenē, ja Turcijas darba ņēmēja pilngadību sasniegušais bērns dzīvo patstāvīgi, atsevišķi no saviem vecākiem un ne bērnam, ne attiecīgajam darba ņēmējam, kas ir Turcijas pilsonis, vairs nav nepieciešama cieša saikne vai īpašs atbalsts?

- 7) Vai darbības izbeigšana attiecīgajā darba tirgū attiecībā uz Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļa statusu saskaņā ar 7. panta pirmās daļas otro ievilkumu ir jāizvērtē, vadoties pēc tādiem pašiem kritērijiem kā tiem, kas saistīti ar no Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta trešā ievilkuma izrietošo tiesību zaudējumu?

- 8) Vai Turcijas darba ņēmēja bērns, kurš mītnes dalībvalstī ieguvis arodizglītību, zaudē no Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrās daļas izrietošās tiesības pieņemt

jebkuru darba piedāvājumu attiecīgajā dalībvalstī, ja viņš jau ir integrējies šīs dalībvalsts darba tirgū, būdams ilgstoši nodarbināts šīs valsts darba tirgū?

- 9) Vai attiecīgā persona zaudē no Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrās daļas izrietošās tiesības, ja tā ir izstājusies no šīs dalībvalsts legālā darba tirgum — bērnam ģimenes apvienošanās nolūkos tika atļauts tiem pievienoties šajā dalībvalstī, pamatojoties uz Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta trešajā ievilkumā?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Iepriekšēja piezīme

- 18 Vispirms ir jāuzsver, ka pamata lieta attiecas uz tāda Turcijas pilsoņa situāciju, kuram kā viesstrādnieku pāra — Turcijas pilsoņu, no kuriem vismaz viena persona piederēja dalībvalsts legālajam darba tirgum — bērnam ģimenes apvienošanās nolūkos tika atļauts tiem pievienoties šajā dalībvalstī, pamatojoties uz Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmo daļu. Šajā kontekstā iesniedzējtiesa secināja, ka attiecīgā persona sakarā ar likumīgu uzturēšanos vismaz piecu gadu garumā šajā dalībvalstī ir ieguvusi tiesības brīvi strādāt jebkuru atalgotu darbu pēc paša izvēles saskaņā ar šī noteikuma otro ievilkumu.

- 19 Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkts turklāt ir piemērojams, “ievērojot 7. panta noteikumus par Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļu brīvu pieeju darba tirgum”. No tā izriet, ka šie noteikumi ir *lex specialis* salīdzinājumā ar pakāpeniski paplašinātajām tiesībām atkarībā no likumīga atalgota darba veikšanas ilguma, kas paredzētas minētā 6. panta 1. punkta trijos ievilkumos.

- 20 Šajos apstākļos vispirms ir jāizskata piektais, sestais un septītais jautājums par Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas otrā ievilkuma interpretāciju.

Par piekto, sesto un septīto jautājumu

- 21 Visos šajos jautājumos tiek jautāts, kādā apjomā tāds Turcijas pilsonis kā C. Aidinli, kuram saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas otro ievilkumu ir tiesības brīvi strādāt jebkuru atalgotu darbu pēc paša izvēles mītnes dalībvalstī, var zaudēt šīs tiesības, ja viņš ticis notiesāts ar brīvības atņemšanas sodu uz vairākiem gadiem, sākotnēji neparedzot nosacītu soda izciešanu, bet vēlāk aizvietojošot soda daļu ar pienākumu iziet ilgtermiņa dezintoksikācijas kursu. Tādējādi šie jautājumi ir izskatāmi kopā.
- 22 Lai sniegtu lietderīgu atbildi uz šiem jautājumiem, pirmkārt, ir jāatgādina — saskaņā ar judikatūru Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa attiecas uz tāda Turcijas pilsoņa situāciju, kuram kā mītnes dalībvalsts legālajam darba tirgum piederība vai piederēja Turcijas darbaņēmēja ģimenes loceklim ir vai nu atļauts pievienoties minētajam darbaņēmējam ģimenes apvienošanās ietvaros vai kurš ir dzimis un vienmēr dzīvojis šajā valstī. Šī noteikuma piemērojamību šāda veida situācijām neietekmē tas, ka strīda rašanās brīdī attiecīgā persona ir sasniegusi pilngadību un vairs nedzīvo kopā ar savu ģimeni, bet attiecīgajā dalībvalstī dzīvo neatkarīgi no minētā darbaņēmēja (šajā sakarā skat. 2000. gada 16. marta spriedumu lietā C-329/97 *Ergat, Recueil*, I-1487. lpp., 26. un 27. punkts, kā arī 2004. gada 11. novembra spriedumu lietā C-467/02 *Cetinkaya*, Krājums, I-10895. lpp., 34. punkts).

- 23 Tāds Turcijas pilsonis tādējādi nevar zaudēt saskaņā ar šo noteikumu iegūtās tiesības sakarā ar to, ka ir iestājušies iepriekšējā punktā norādītie apstākļi. Turklāt Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļu tiesību pēc noteikta laikposma piekļūt darbam mītnes dalībvalstī mērķis ir nostiprināt viņu stāvokli šajā valstī, piedāvājot iespēju kļūt neatkarīgiem.
- 24 Turklāt, kaut gan Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas pirmais ievilkums principā paredz, ka Turcijas darba ņēmēja ģimenes loceklim ir jānodzīvo kopā ar šo darba ņēmēju trīs gadus, gadījumā, ja attiecīgā persona pati par sevi neatbilst nosacījumiem attiecībā uz pieeju mītnes dalībvalsts darba tirgum (skat. 1997. gada 17. aprīļa spriedumu lietā C-351/95 *Kadiman, Recueil*, I-2133. lpp., 33., 37., 40., 41. un 44. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Cetinkaya*, 30. punkts), tomēr pēc minētajiem trīs gadiem dalībvalstis vairs nevar uzstādīt Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļiem ar uzturēšanos saistītus nosacījumus un vēl jo vairāk — viesstrādniekam, kas ir Turcijas pilsonis un kas atbilst minētā 7. panta pirmās daļas otrajā ievilkumā paredzētajiem nosacījumiem (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Ergat*, 37.–39. punkts, un lietā *Cetinkaya*, 30. punkts).
- 25 Šajā sakarā attiecībā uz Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmajā daļā paredzētajiem ģimenes locekļiem, kuriem tāpat kā C. Aidinli, pēc piecu gadu likumīgas uzturēšanās ir tiesības uz brīvu pieeju darba tirgum mītnes dalībvalstī saskaņā ar šī noteikuma otro ievilkumu, Tiesa ir atzinusi — tas, ka šim noteikumam ir tieša iedarbība, nozīmē ne tikai to, ka attiecīgajai personai individuālas tiesības nodarbinātības jomā izriet tieši no Lēmuma Nr. 1/80, bet arī to, ka no šo tiesību lietderīgā efekta izriet atbilstošas uzturēšanās tiesības, kas nav atkarīgas no tā, vai ir izpildīti šo tiesību realizēšanai nepieciešamie priekšnosacījumi (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Ergat*, 40. punkts, lietā *Cetinkaya*, 31. punkts, un pēc analogijas — šodien pieņemto spriedumu lietā C-383/03 *Dogan*, Krājums, I-6237. lpp., 14. punkts).

- 26 Līdz ar to apstākļi, ka nosacījums saistībā ar pieeju attiecīgajām tiesībām, šajā gadījumā — kopīga dzīve ar Turcijas darba ņēmēju noteiktu laika posmu, pārstāj pastāvēt pēc tam, kad šī darba ņēmēja ģimenes loceklis ir ieguvis attiecīgās tiesības, nevar atņemt šī pēdējā iegūtās tiesības.
- 27 Otrkārt, saskaņā ar judikatūru uzturēšanās tiesību ierobežojumus, kas izriet no pieejas darba tirgum un tiesībām faktiski strādāt, ko bauda Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļi, kuri atbilst Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem, var piemērot divos veidos. Tādējādi Turcijas viesstrādnieka klātbūtne attiecīgajā mītnes dalībvalstī sakarā ar tā personisko uzvedību vai nu rada patiesu un nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai, valsts drošībai vai sabiedrības veselībai saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 14. panta 1. punktu, vai arī attiecīgā persona uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla ir atstājusi šīs dalībvalsts teritoriju (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Ergat*, 45., 46. un 48. punkts, kā arī lietā *Cetinkaya*, 36. punkts).
- 28 Savukārt Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa liedz ierobežot tiesības, kas saskaņā ar šo noteikumu ir Turcijas pilsonim, kurš atrodas tādā situācijā kā C. Aidinli, ja sakarā ar notiesāšanu ar brīvības atņemšanas sodu pat uz vairākiem gadiem, sākotnēji bez iespējas to izciest nosacīti, kam sekoja ilgtermiņa dezintoksikācijas kurss, minētais pilsonis ilgāku laika posmu nav piederējis darba tirgum (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cetinkaya*, 39. punkts).
- 29 Iepriekšējā punktā minētā interpretācija ir vēl jo vairāk piemērojama, jo atšķirībā no Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 1. punkta, kas attiecas uz Turcijas darba ņēmējiem, tāda

darba ņēmēja ģimenes locekļu tiesību rašanās nodarbinātības jomā saskaņā ar šī lēmuma 7. panta pirmo daļu ir atkarīgas nevis no tā, vai šie ģimenes locekļi ir piederīgi attiecīgās dalībvalsts legālajam darba tirgum un veic atalgotu darbu noteiktā laikposmā, bet tikai no tā, vai persona patiešām sākotnēji trīs gadus ir nodzīvojusi kopā ar to darba ņēmēju, saistībā ar kuru attiecīgajām personām radās to tiesības. Turklāt minētā 7. panta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums paredz Turcijas darba ņēmēja ģimenes locekļu tiesības uz darbu, bet neuzliek tiem nekādu pienākumu strādāt atalgotu darbu, kā tas paredzēts minētā lēmuma 6. panta 1. punktā.

30 No vienas puses, no tā izriet, ka Lēmuma Nr. 1/80 6. panta 2. punkts nav piemērojams 7. panta kontekstā. 6. panta 2. punktā norādīto dažādo iemeslu, kas var būt par pamatu nodarbinātības pārtraukumam, sekas aprēķināšanas nolūkos ir paredzētas tikai, lai aprēķinātu nodarbinātības laikposmus, kas nepieciešami, lai noteiktu 6. panta 1. punktā paredzētās tiesības (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dogan*, 15. punkts).

31 No otras puses, no tā izriet, ka Turcijas darba ņēmēja ģimenes loceklim, kas atbilst Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem un kas vēlas strādāt mītnes dalībvalstī, nav jāizpilda stingrākie nosacījumi, kas šajā sakarā paredzēti minētā lēmuma 6. panta 1. punktā (pēc analogijas šajā kontekstā skat. 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā C-210/97 *Akman, Recueil*, I-7519. lpp., 48.–50. punkts).

- 32 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz piekto, sesto un septīto jautājumu ir jāatbild, ka tāds Turcijas pilsonis, kuram saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas otro ievilkumu ir tiesības uz brīvu pieeju jebkuram atalgotam darbam pēc paša izvēles, nezaudē šīs tiesības nedz sakarā ar to, ka viņš ilgāku laiku nav bijis nodarbināts darba tirgū sakarā ar ieslodzījumu pat uz vairākiem gadiem, kam sekoja ilgtermiņa dezintoksikācijas kurss, nedz sakarā ar to, ka lēmuma par izraidīšanu pieņemšanas brīdī attiecīgā persona bija pilngadīga un vairs nedzīvoja kopā ar Turcijas darbaņēmēju, saistībā ar kuru viņam radās tiesības uz uzturēšanos, bet gan dzīvoja neatkarīgi no šī darbaņēmēja.

Par pirmo līdz ceturto, kā arī astoto un devīto jautājumu

- 33 Ņemot vērā atbildi uz piekto, sesto un septīto jautājumu, uz pārējiem uzdotajiem jautājumiem nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 34 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata prāvā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Turcijas pilsonis, kuram saskaņā ar 7. panta pirmās daļas otro ievilkumu 1980. gada 19. septembra Lēmumā Nr. 1/80 par asociācijas izveidi, kuru pieņēmusi Asociācijas padome, kas nodibināta ar nolīgumu, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienā un Turciju, ir tiesības uz brīvu pieeju jebkuram atalgotam darbam pēc paša izvēles, nezaudē šīs tiesības nedz sakarā ar to, ka viņš ilgāku laiku nav bijis nodarbināts darba tirgū sakarā ar ieslodzījumu pat uz vairākiem gadiem, kam sekoja ilgtermiņa dezintoksikācijas kurss, nedz sakarā ar to, ka lēmuma par izraidīšanu pieņemšanas brīdī attiecīgā persona bija pilngadīga un vairs nedzīvoja kopā ar Turcijas darba ņēmēju, saistībā ar kuru viņam radās tiesības uz uzturēšanos, bet gan dzīvoja neatkarīgi no šī darba ņēmēja.

[Paraksti]